

ΤΟ ΜΥΣΤΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

Η ΜΟΥΜΙΑ ΠΟΥ ΖΩΝΤΑΝΕΥΣΕ

ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΣ ΤΟΥ "ΚΑΠΕΤΑΝ ΒΡΥΚΟΛΛΑ", ΜΠΡΑΜ ΣΤΟΥΚΕΡ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Ένοιώσαμε μία φρικίαση, γιά κάτι που δεν περιμέναμε να ιδούμε. Η άκρη του καρπού, από τον οποίο έλειπε το υπόλοιπο χέρι, ήταν οδοντωτή και γεμάτη με αίμα, που είχε αποξηρανθεί. Ήταν σαν να είχε αιματώσει μετά το θάνατο. Τα κτρινιασμένα κόκκαλα, που προεξείχαν είχαν χρώμα όπάλ. Το αίμα είχε λεκιάσει τα σκεπάσματα και τα είχε σκουριάσει. Απεδεικνύετο έτσι η αλήθεια της περιγραφής του Όλλανδού. Αυτό που είδαμε, μās έκανε να μην έχουμε πιά κανένα δισταγμό και γιά τα άλλα επεισόδια της δηγησέως του.

Δέν θέλω να σās κουράσω με τās λεπτομερείας όσων είδαμε, εξηκολούθησε ο κ. Κορμπέκ. Έδιαβάσαμε λεπτομερώς όλες τις επιγραφές, που ήταν εις τόν τάφο και περιεγραφθήκαμε όλες τις εικόνας και ζωγραφίες τών τοίχων.

Η Βασίλισσα Τέρα άνηκε εις την ένδεκάτην Δυναστείαν τών Αιγυπτίων Βασιλέων, που έβασίλευαν είκοσιπέντε αιώνας π. Χ. Η Τέρα ήτο το μόνο τέκνον του βασιλέως Άντέλ και τόν διεδέχθη τόν θρόνον. Φαίνεται ότι ήτο όμοιοτάτη και είχε έπιβλητικά χαρακτηριστήρα καιάμύθητα πλούτη. Ήτο πολύ νέα όταν ο πατέρας της άπέθανε. Τότε ο κληρός είχε μεγάλη δύναμη. Οι ιερείς κυριαρχούσαν με την σοφία και τόν πλούτο του, όλης της Αιγύπτου. Καθώς φαίνεται, μία μεγάλη συνομοσία τών ιερέων είχε γίνει τότε κατά του βασιλέως.

Ο Βασιλεύς όμως Άντέλ ύποπτευόμενος τās διατρέχοντα, είχε φροντίσει να έξασφαλίση εις την κόρη του την ύποταγή του στρατού. Της είχε διδάξει τόν τρόπον με τόν όποιον έπρεπε να κυβερνήση και ή Τέρα έγνωρίζε όλας τās ύποθέσεις του κράτους. Ήταν σοφή πριγκίπισσα, και έγνωρίζε όσα και οι σοφώτεροι ιερείς. Ο Βασιλεύς Άντέλ, είχε μετεχειρισθή την έχθραν, που είχαν οι ιερείς μεταξύ τους γιά να τους καταστήση άνυδνούνους. Η πριγκίπισσα Τέρα εκτός τών άλλων είταν και καλλιτέχνης. Όλα αυτά τās έδιαβάσαμε εις τις επιγραφές του τάφου και τών τοίχων. Και έφθάσαμε εις το συμπέρασμα ότι πολλές εκ τών εικόνων και τών επιγραφών ήταν έργα τών χειρών της. Γι' αυτό το λόγο ή πλάκα του τάφου την όνομαζε «Προστάτρια τών Τεχνών».

Ο Βασιλεύς είχε διδάξει εις την κόρη του την μαγεία, με την όποιαν έδέσποζε επί του ύπνου και της θελήσεως. Η μαγεία αυτή όνομαζέτο Λευκή μαγεία και Μαύρη μαγεία.

Η Τέρα ήτο ύπεροχος μαθήτρια εις την τέχνη αυτή. Εις μικρό χρονικό διάστημα ήξευε περισσότερα από τούς διδασκαλούς της. Μεγάλη ήτο ή δύναμίς της. Είχε μείνει τās μυστικά της φύσεως. Μιά φορά είχε μείνει κλεισμένη εις τόν τάφο επί ένα όλόκληρο μήνα. Οι ιερείς διέδωσαν ότι ή Πριγκίπισσα είχε άποθάνει. Αλλά ο λαός έμαθε με χαρά ότι έπρόκειτο περι άπλου πειράματος. Η επιγραφές δηγούντο λεπτομερώς τή ζωή της και έτόνιζαν την έπισηρή, που είχε έκείνο τόν καιρό. Εις το δωμάτιο της σαρκοφάγου ύπήρχε μία επιγραφή, που έλεγε ότι ή Τέρα, είχε «νικήσει τόν ύπνον». Μιά από τις εικόνας του τοίχου την παρίστανε ντυμένη με άνδρική ένδυμασία. Στο κεφάλι της είχε το Κόκκινο Στέμμα της Άνω Αιγύπτου και το λευκό στέμμα της Κάτω Αιγύπτου. Εις μία άλλη είκόνα φορούσε γυναικείο φέρεμα. Φορούσε επίσης τās δύο στέμματα και τās άνδρική ένδυματα ήταν ριγμένα στα πόδια της. Πολλαι είκόνες παρίσταναν διάφορα επεισόδια της ζωής της και γεγονότα του παρελθόντος, του παρόντος και του μέλλοντος. Εις όλα αυτά ήταν μέσα και ο άστερισμός της Μικράς Άρκτου. Φαίνεται ότι ή Τέρα θεοορούσε αυτό τόν άστερισμό ως φιλικό σύμβολο προς αυτήν. Η κυριώτερα επιγραφή άνέφερε ότι ή Βασίλισσα Τέρα είχε τή δύναμη να πείθι τούς θεούς. Η επιγραφή αυτή ήταν σκαλιωμένη εις ένα ρουκίμιν, που είχε το σχήμα σκαρβαθού, και έλεγε ότι ή Τέρα κατείχε λέξεις με τās όποιας ύπέτασσε τούς θεούς του Άνω και του Κάτω Κόσμου.

Επίσης άνέφερε ότι οι ιερείς εκρυβαν έπιμελώς το μίσο, που είχαν έναντίον της, και περιέμαν τόν θάνατό της γιά να αρθούν στο όνομά της από την ιστορία. Η Αιγυπτιακή μυθολογία αναφέρει ότι αυτή ήτο ή μεγαλειότερα τιμωρία, γιατι χωρίς όνομα δέν μπορεί κανείς να παρουσιασθή ένώπιον τών θεών, ούτε να ξαναζήση. Άνέφερε επίσης ότι ή Τέρα θά άναζούσε έπειτα από πολλές χιλιάδες χρόνια σε μία βόρειο χώρα, από τόν άστερισμό της Μικράς Άρκτου. Γι' αυτό το σκοπό είχαν άρσίσει τόν χείρι της γυμνό, και δέν τού είχαν φασκώσει, όπως ήτο ή συνήθεια. Κοντά στο γέρο ήταν άκουμπιμένο το κόρμημα τών έπί τάσφρων, σαν φυλαχτό.

Ο κ. Τρελόν και έγώ άσπασαμε σύμφωνα ως προς την σημασία της επιγραφής. Η Τέρα ένόμιζε ότι το σώμα της θά ένίγνετο άέριο και θά μπορούσε να πετά όταν θά ήθελε. Επίσης άνέφερε

ένα κιβώτιο, το όποιον περιείχε τή θέληση και τόν ύπνο, που παρίστανοντο από σύμβολα. Το κιβώτιο αυτό είχε επτά θέσεις. Η έκπληξις μας εκορυφώθη, όταν ανακαλύναμε το κιβώτιο εις τās πόδια της Μούμιας. Το κιβώτιο αυτό το είδατε εις το δωμάτιο του κ. Τρελόνου. Εις το άριστερό πόδι της Μούμιας ήτο ζωγραφισμένο με κόκκινο χρώμα το ιερογλυφικό σύμβολο του νερού και εις το δεξιό το σύμβολο της γής. Ο συμβολισμός αυτός έσήμαινε ότι το σώμα ήταν άθάνατο και μπορούσε να ηγαίγη όπου θέλει, επίσης ότι μπορούσε να έπιβληθή στη γή, το νερό, τόν άέρα και την φωτιά. Τότε παρατηρήσαμε τις περιέργες προεξοχές, που είδατε και σεις. Έστάθη τότε άδύνατον να εξηγήσουμε τι έσήμαιναν. Ύπήρχαν στη σαρκοφάγο μερικά φυλαχτά, κανένα όμως έξ αυτών δέν είχε ιδιαίτερη σημασία. Έν τούτοις δέ μπορούσαμε να άνοιξωμε το κιβώτιο. Το σκέπασμα ήταν κρυμμένο κάτω από σκαλιωματα λεπτοτάτης εργασία. Φαίνεται ότι το κιβώτιο έπρεπε να μείνη κλεισμένο. Ύποθέσαμε ότι ήταν κλειδωμένο από μέσα. Αυτά τās πράγματα σās τās δηγούμαι λεπτομερώς γιά να γνωρίζετε όλα τās καθέκαστα. Ίσως σās χρησιμοποιούν στο μέλλον. Έτσι θά μπορούσετε να κρίνετε. Συνέβησαν τόσο παράδοξα πράγματα με αυτή τή Μούμια και με όλα όσα εινε γύρω της, ώστε πρέπει να πιστέψετε σε μίαν άγνωστη δύναμη. Εινε άδύνατον να συμβιβάση κανείς αυτά που συνέβησαν με τās συνήθη γεγονότα της ζωής και έπιστήμης.

Έμείναμε εις την Κοιλάδα του Μάγου έως ότου κατορθώσουμε να άντιγράψουμε όπως μπορούσαμε όλα τα ιερογλυφικά σχέδια και τις επιγραφές που ύπήρχαν στους τοίχους, το ταβάνι και το πάτωμα. Έπήραμε μαζί μας την πλάκα, που είχαμε τήν έπιγραφή με το κόκκινο χρώμα. Έπήραμε επίσης τή σαρκοφάγο και τή μούμια, το μαρμάρινο έρμάριο με τās άλαβάστρινα βάζα, τās τραπέζια και ένα μαξιλάρι από έλεφαντόδογνο. Έπήραμε όλα τās άντικείμενα, που εύρηκαμε εκεί, καθώς και τόν τάφο της Μούμιας, τās φυλαχτά και άλλα πολλά.

Φεύγοντας από εκεί έπήραμε μαζί μας τις σκάλες και τις έχώσαμε μέσα σην άμμο πλησίον ενός βράχου. Έβάλαμε σημάδι εκεί γιά να άναγνωρίσωμε το μέρος, εάν παρουσιαζέτο ανάγκη.

Έπιστρέψαμε με το πολύτιμο φορτίο μας στας όχθας του Νείλου. Δέν ήτο εύκολο, σās βεβαίω, να μεταφέρουμε την μεγάλη κάσσα, που περιείχε τή σαρκοφάγο, μέσα από την έρημο. Τέλος πάντων τās έτοποθετήσαμε όλα εις ένα μεγάλο κάρρο. Προχωρούσαμε βραδέως με τούς άνθηώπους μας και άνυσχούσαμε, έως ότου κρύψωμε τούς θησαυρούς μας σε μέρος άσφαλές. Την νύκτα δέν έλλεισαμε μάτι, διότι έφοβούμεθα καμιά ληστρική επίθεση, εκ μερους ξένων ή και εκ μερους τών συνοδών μας. Το φορτίον μας ήτο αξίας άνυπολόγιστης και γιά λόγους άσφαλείας έβγάλαμε τή Μούμια από τή σαρκοφάγο της και την έτοποθετήσαμε εις ένα ιδιαίτερο κιβώτιο. Την πρώτη νύκτα έγειναν δυό άπόπειρες κλοπής. Την έπαύριον ευρέθησαν δυό άνδρες νεκροί!

Την δευτέρα νύκτα μās κατέλαβε ένας τρομερός άνεμοστρόβιλος, που μās έτύφλωνε με σύννεφα καφτής άμμου. Μερικοί από τούς Βεδουίνους μας έδραπέτευσαν γιά να σωθούν. Όσοι έμείναμε, ύποφέραμε πολύ. Το πρωί όταν έπέρασε ο άνεμοστρόβιλος, εξητήσαμε να εύρωμε μέσα στήν άμμο το πολύτιμο φορτίον μας. Ευρήκαμε το μεγάλο κιβώτιο, εις το όποιον είχαμε τοποθετήσει τή Μούμια, σπασμένο. Δέν εύρηκαμε τή Μούμια πουθενά! Ο κ. Τρελόνου ήταν πολύ στενοχωρημένος, γιατι ήθελε να την φέρη στο σπίτι του. Είχαμε την έλπιδα ότι την είχε πάρει κανένας Βεδουίνος και ότι θά την εύρίσκαμε έως το βράδυ. Τίποτε. Το πρωί ο κ. Τρελόνου με ζύπνησε και μου ψιθύρισε στο αυτί:

— Πρέπει να έπιστρέψωμε εις τόν τάφο, εις την «Κοιλάδα του Μάγου». Μή δείξης καμιά άπορία, όταν δώσω σχετικās διαταγās εις τούς Άραβας! Μή μου κάμεις καμιά ερώτηση μπροστά τους γιά να μη κινήσωμε τις ύποψιές των.

— Μά γιατι θέλεις να έπιστρέψωμε εκεί;

— Θά εύρωμε εκεί την Μούμια! μου έιπε με βεβαιότητα. Δέν έχω καμιά άμφιβολία. Θά ίδης, θά ίδης!

Οι Άραβες παραξενεύθηκαν κάπως, όταν ο κ. Τρελόνου εξέδήλωσε την έπιθυμία του πολλοί μάλιστα δυσαρεστηθήκαν. Μερικοί έξ αυτών απέχωρήσαν, και έμείναν λίγοι, όταν έπήραμε το δρόμο της Κοιλάδος. Όταν άντελήφθησαν ότι έπιστρέφαμε εκεί ο άρχηγός άρνήθηκε να μās άκολουθήση. Μās έιπε ότι θά μās περιμένει εις ένα ώριμομένο μέρος. Θά μās περιέμενε τρεις ήμερες. Εάν δέν έπιστρέφαμε θά έφευγε. Έπέμεινε εις την άπόφασί του, παρά τās παρακλήσεις μας και τās ύποσχέσεις μας. Έδέχθη μόνο να μās βοηθήση εις την μεταφορά της σκάλας. (Άκολουθεί)

